

9.
I N
CARDINALATVM
ILLVSTRIS. PRINCIPIS
SCIPIONIS
GONZAGAE

IOSEPHI: CASTALIONIS
PANEGYRIS

ROMAE,
Excudebat Franciscus Zannettus.
Anno M. D. LXXXVIII.

SVPERIORVM. PERMISSV

IN
CARDINALATVM

ILLVSTRIS PRINCIPIS

SCIPIONIS

CONSECRATA

IOSEPHI CASTALIONIS

PANCTI

ROMAE

Ex Officina Typographica

M. D. C. C. C. C.

SALENDIUM

NICOLAO
BARISONO. PATRICIO
ET. CANONICO
PATAVINO

IOSEPHVS. CASTALIO. S. P. D.

Numeri sunt, qui singula-
res Scipionis Gonzagae
Cardinalis amplissimi vir-
tutes mirifice colunt: In
eorum numero ipse adeo
semper excelluisti, vt non
immerito ille te vicissim
artissima profe-
quatur beneuolentia. Quantum igitur vo-
luptatis amicissimi tibi Principis noua attu-
lerit dignitatis accessio, & ipse per me satis
intelligebam, & luculentius cognoscere po-
tui ex elegantissimis tuis litteris ad Anton.
Quaerengum virum ingenij, & doctrinae
gloria florentissimum scriptis, in quib. non

tuam tantum, sed communem totius Pata-
uinae vrbs laetitiam ita describis, vt dum
significandae voluntati operam solum im-
pendis, ingenij quoque nobilissimi vires
ostendas. Quod igitur a me nuper de ipsius
Cardinalis laudibus compositum carmen
est, id iure optimo ad te potissimum mitten-
dum iudicari. Neque vero cuiquam aptius
quam tibi scriptiones poeticæ dicari pos-
sunt. Pauci enim, vel nulli sunt, qui siue id
genus aliquid pangendum sit, siue diiudican-
dum, tibi mereantur anteferri. Sed ego nunc
non iudicem te, cuius seueritatem reformi-
do, sed fautorem deosco. Tu carminis in-
elegantiam argumenti nobilitate compen-
sa, neque ama. Vale. Romae kal. Ianuarij

M.D.LXXXVIII.

IN. CARDINALATVM
ILLVSTRISS. PRINCIPIS
SCIPIONIS. GONZAGAE

IOSEPHI. CASTALIONIS
PANEGYRIS

ICITE Castalides nostri noua gau
dia sapeli.

Sit carmen summo dignum diadema-
te, & ostro.

E gyro interiore abiens sol luminis
boras

Ampliat, & terras maiori lampade lustrat.

It sine nube dies, rapidi sine flamine Cauri.

Bruma nites, placidiq. imitatur tempora veris.

Cuncta fauent GONZAGA tibi, gratantur honori

Cuncta tuo. cum sole nouo noua purpura fulget.

Optatam populis, optatam Regibus aequae

Rettulit Hesperiae lucem formosus Apollo.

Dilectum populis, dilectum Regibus aequae

Ardenti

*Ardenti rutilare caput dat murice SIXTVS,
Concilioque patrum conscribens inserit alto,
SIXTVS ab integro referens felicia saecula,
Italiae praesens numen, sidusq. salubre.
Terrarum hic in isto tractans moderamine habenas
Vnus rem Latij potuit fulcire ruentis,
Et trepidas longa formidine soluere gentes.
Nam neque nunc miseros vexat discordia ciues,
Funestasque domos sceleratis eruit armis.
Non fora, non squallens infesta vagantibus arua.
Exsulibus, sed agunt reseratis otia portis
Oppida, pampineisq. admittit vitibus ulmos
Rusticis, & valida inuertit rura iuuentis.
Tutus iter nunc luce facit, nunc nocte uiator.
Hoc etiam laeti volitabunt principe nautae
Per mare pacatum, & Romana potentia rursus
Delectis totum pandet praedonibus aequor.*

*Tu vero multos Roma Spectate per annos
SCIPIO, & eternis delecte ad culmen honorum
Iudicjs, maiora animo iam concipe, teq.
Praesidium populi promitte fidelibus ingens.
Quod tibi spondebat prima aeuo flore iuuentae
Nota PIO virtus animi, grauioribus annis
Praestitit excelsi clemens sapientia SIXTI;
Anxia quem pro te GVLIELMI cura propinqua
Saepe fatigauit precibus, flexitq. volentem.*

Adfuit

Adfuit absolvens VINCENTIVS orsa parentis
Inclutus, & dignus magnorum sanguine Regum,
Qui grauidam Imperiisq. domum, grauidamq. triumphis
Arduus excepit nuper, populosque regendos.
Ipsa caput quondam Tyrrhenae Mantua gentis
Fert iuga caelestis iuuenis micissima collo,
Magnanimi Ducis imperiis, & amore beata.
Te FERDINANDVS Latij pars magna Senatus,
Atq. idem imperij Magnus Dux inuit Etrusci.
Nec qui GONZAGAE nomen fortissimus heros,
Intulit in Celtas gentis, Ligerimq. coercet.
Nec consanguinei tibi purpura defuit ingens.
Ipse tuo inuictus laetatur honore PHILIPPVS,
Qui regit Hesperiam, qui leges ponit Eoo,
Atq. alio populos frenat sub sole iacentes,
Gaudia sublimem pertentant quanta RODVLPHVM?
Quem penes imperijq. decus, nomenq. Latini
Sistit ab Augusto ductum longissimus ordo.
Tantum o felix studiis, Regumq. fauore,
O votum commune virum, o spes maxima rerum.
Sed tibi tantorum studium, Regumq. fauorem
Cana fides, candorq. animi, mansuetaq. corda,
Nataq. non paruis prudentia rebus agendis,
Et peperit studiis instructum pectus honestis.
Magnanimo dignum te praeclat HERCVLE Roma,
HERCVLE, qui roseo protexit saepe galero

Res

Res Italas, sancti columen, splendorq. Senatus.
Illius alta sequens certo vestigia gressu
Inuenies samae praeconia quanta perennis?
Dis sita compones concordis foedera Regum
Eloquio, afflictisq. seres Pater optime quondam
Rebus opem, condesq. nouum mortalibus aeuum.
Jamq. agitas reparare Delabentia templa,
Muneribusq. sacras dotare ingentibus aedes.
Quanta bonis per te nascuntur commoda? quantum
Perfugium per te miseris aperitur amicis?
Te Patre desierit certe chorus omnis egere
Doctorum, Vates solatia tanta manebant.
Vos ergo ingenium, quibus est diuinius, almam
Concelebrate diem, dignisque ad sidera mecum
Carminibus tantas certaxim attollite laudes.

F I N I S.